

13 — Đuro, poslednji Srbin

— Grum, ustaj! Za mnom!

Glas Lorda trgnu slugu iz dremeža. Hitro skoči na noge i sa žaljenjem napusti toplo ćebe prostrto pokraj vrata gospodarevih odaja.

Hitajući za njim, navuče kaput koji mu je poslužio kao jastuk. Nije skidao pogled sa crnog plašta koji se vijorio iza snažnog, dva i po metra visokog tela.

Slutio je kuda se zaputio i bio je u pravu. Zajedno su zakoračili pod ugodno mediteransko sunce. Terasa, visoko uzdignuta iznad grada, pružala je pogled koji dah oduzima. Gospodar dirnu narukvicu, ona časom blesnu i iz ničega se počeo sklapati providni mehur koji se naposljetku raskrili. Smestiše se unutra. Lord čvrstim glasom izda aparatu naredbu i odredište.

Sede na dno i zagleda se u more koje velikom brzinom promaće ispod njega. Iz razmišljanja ga trže glas:

— Čoveku smo dali snažne noge da drže telo, ali im je lenjost ipak snažnija... Ustani!

Grum ustade, psujući u sebi.

— Osećam tvoje nezadovoljstvo, sine Zemlje... nikako da razumeš da smo vam doneli iskonska dobra?

— Razumem i mnogo smo zahvalni na tome, gospodaru — nevoljno odgovori, ustajući.

Lord se okrenu i brzinom treptaja obuhvati dugim prstima Grumovu glavu. Primaknu svoje oči njegovim. Grum zastenja od bola, obuhvati rukama njegove ali ne smogne snage da odvoji pogled. Ko-

načno, gospodar trepnu dvojnimi kapcima i bol nestade, kao i stisak prstiju.

— Opet me lažeš, sine?

Ni ovaj put nije uspeo. Gospodareve oči su mu kroz njegove čitale misli, ponovo. Nije mu odgovorio. Zagledao se u daljinu i na obzorju ugledao je kopno drugog kontinenta. Gospodar naredi letelici da uspori.

— Sine, tvoja tvrdoglavost zabrinjava savet. Ljudi su prihvatili sve blagodeti nas tvoraca, svi sem tebe!

— To vi mislite samo... — odgovori i spremi se za novi talas bola. Nije usledio.

— Ne. Mi znamo, kao što znamo kako tvoju svest da izmenimo, ali to nije... kako vi kažete... humano.

— Nije humano da prisvojite ovaj svet kao da je vaš!

— Ali on jeste naš, mi smo vaši očevi...

— Ako je to istina, šta nas onda drkate?

— Grume, upozoravam te. Izraz ne priliči položaju vođe nacija!

— Kojih nacija? Onih koje niste istrebili?

Lord se okrenu kopnu i nakon duže tišine, ponovo mu se obrati:

— Žao mi je što je tvoj narod bio najuporniji...

— Mom narodu nije, Drakonu!

— To ti ne možeš da znaš. Nećeš sačuvati uspomenu na njega opirući se neumitnom, Grume! Ti si sekretar ujedinjenih naroda! I poslednji Srbin!

— I tvoj lični sluga!

— Dokle god budeš tvrdoglav!

— Sloboda je nezamenjiva, ne može kupiti!

— Imali ste je i istrebljivali jedan drugog! Zar je teško shvatiti da je nadgledanje bolje od iskušenja koju vam sloboda daje, Grum?

— Zovi me mojim imenom!-

— Zar ime koje ti dadosmo ne znači –vođa?

Grum ustuknu. Nije imalo smisla raspravljati se sa vrhovnim savetnikom Drakona. Koncentrisao se na veliki skup, na kome je on, u ime čovečanstva, trebao izraziti očevima zahvalnost na miru i blagostanju koje su doneli iz dubine svemira.

Ali nije mogao. Nije mogao zaboraviti otpor čovečanstva, upornost i hrabrost pred superiornim reptilima. Ipak...

— U redu, izraziću zahvalnost, ali ne zbog sebe nego zbog čovečanstva.

— Govorićeš lažne reči, Grum.

— A šta je laž u svetu tvoje istine, savetniče?

Gospodar je ponovo okrenuo glavu i gledajući u ambis ispod sebe, palacao jezikom.

— U redu — naposljetku reče — neka bude tako, ali tvoje vaspitanje, Grume, biti će nastavljeno!

— Dobro. Slažem se, ali ipak moraš nešto da učiniš pre nego dođemo pred skup!

Jeza obuze Grumovo telo. Nikada se nije usudio da traži od Lorda.

— Govori!

— Smeta mi sunce i glava me boli. Tvoj mentalni upliv je bio prejak. Želim naočale za sunce!

— Naočale za sunce? Da si se samo prepustio imao bi zdrave oči deteta, naši inženjeri...

— Nije me briga za vaše inženjere, želim naočale!

Drakon se zapilji svojim smaragdnom očima u njega. Blagi drhtaji straha su tresli Grumovo telo. Nije uzvratio pogled.

— U redu, neka bude tako. Gde da nađemo to što tražiš?

Grum mu reče lokaciju. Lord naredi novi kurs i mehur ubrza.

Preletali su nove gradove zemlje. Lord ponovo dodirnu narukvicu, blesak na tren zaslepi Gruma i na providnim zidovima letelice se pojava više snimci grada i njegovih stanovnika. Srećni, nasmejani i zadovoljni sobom.

— Pih, niko ništa ne radi, ovakvo društvo zapada u dekadenciju...

— Grume, kada izraziš zahvalnost, uredićeš svet po merilima tvojim, uz nadzor...

— Čovek nije stvoren da samo leži i uživa, nego da dela. Zakr-
žljaće i prepustiti se zavisnosti od vas!

— Prićaćemo o tome kada dođe vreme. Sada, navodi mehur. Sti-
žemo.

Nakon izdatih komandi, mehur aterira, bez trzaja, među ruine jednog od starih gradova. Stranica nestade i putnici zagaziše visoku travu ispred starog, urušenog zdanja na kom je, uprkos bledilu, natpis bio i dalje čitljiv.

— Police Precinct no 13 —

— Ostani tu — zamoli Grum i utrča u ruševinu. Skelet, koji mu se isprečio na ulazu u zatvorski blok je kostima šake držao ono što je tražio. Sakri revolver ispod kaputa i stade da pretura po ladicama. Naposletku, pronađe naočale.

Mehur je ponovo leteo velikom brzinom na odredište. Grum je gledao gospodara kroz naočare i psovao u sebi. Gospodar nije reagovao, misli behu skrivene običnim staklom.

Trgnu stari policijski kolt ispod kaputa, uperi ga Drakon u glavu i procedi:

— Da te jebo otac gušterski, ne zovem se Grum nego Đuro!

Lord trepnu svojim duplim kopcima i tiho prošišta:

— Pucaj, ako je to htenje tvoje!

I pucanj odjeknu mehurom.

Na lebdećoj platformi, visoki savet Drakonera je stajao Đuri iza leđa. Ispod njih, milion zemljana klicaše njegovo ime. Prekinu ih dizanjem ruku a glas se nano-zujalicama prenese preko ogromne ravnice:

— ... i zahvaljujem drakonskom savetu, našim očevima, što nas prigrliše i prihvatiše, zalutale u tmuni naše sebičnosti.

Žamor se prolomi ravnicom a Đuro se okrenu Lordu, čija rana na glavi ne beše zarasla u celovitosti.

Opet dizanjem ruku umiri narod, okrenu se gospodaru i reče:

— *Da moji sunarodnici znaju da sam držao revolver uperen u tvoju glavu i da nisam pucao, prezreli bi me; nadam se da zbog ovakvog izbora neću biti u prilici ikada da prezrem sam sebe.*